

ВИКТОР ЮГО
ОТКЪСНАХ СТРЪК ЗА ТЕБ ОТ
ХЪЛМА СНОЩИ РАНО...

Превод от френски: Пенчо Симов, —

chitanka.info

Откъснах стрък за теб от хълма снощи рано.
Под стръмната скала морето бе простряно —
единствено орли достигат този връх...
Цветеца там видях, между скали и мъх.
А сянка се разстла над камъните бледи
и както по места на бляскави победи
големи арки все строят, така и там,
където сетен лъч догаряше едвам,
нощта строеше свод от облачни колони.
В морето рой платна ветрецът лек подгони,
просветваха едва стрехи в далечен кът,
като че ли в страхлив стремеж да не блестят.
Откъснах този стрък за тебе, моя мила,
цветецът му е блед, дъхът му няма сила,
а коренът му сбрал на този хълм висок
от водорасли дъх горчив във своя сок.
Тогава казах: „Чуй, нещастен стрък! В морето
очакваше те смърт — във бездната, където
изчезват и платна, и облаци дори;
съдбата ти смених; върху сърце умри,
вехни над женска гръд — над бездна по-голяма,
където свят е скрит, със свой живот и драма;
наместо в океан иди при любовта.“

Шумяха пак вълни, полека заблестя
последен дневен лъч над буйната им пяна.
Каква дълбока скръб тогава ме обхвана,
догдето мислех тъй, и колко чернота
навлизаше във мен с дъха на вечерта!

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.